

המשתתפים בחוברת

אורטגה אייגאסט, שדבריו מובאים בראש החוברת, הוא הפילוסוף הספרדי הנודע, מחבר "מרידת ההמונים". מסתו "על הרומן" הופיעה ב־1949. מרים אורן, הכותבת דברי בקורת ושירים, פירסמה מאמר על "החיים כמשל" לפ. שדה ב"קשת" ב־1953. קאנאש אלאיש, משורר הונגרי מאנשי "חוג פטפי" לשעבר, נמנה כיום על אגודת הסופרים ההונגרים בגולה" שבלונדון. ד"ר יהושע אריאלי הוא מדריך להיסטוריה חדשה באוניברסיטה העברית, מתלמידי פרופ' קבנר המנוח, המתמחה בתולדות התהוותה של הלאומיות האמריקאית. אביגדור אריכא, הצייר והרשם הישראלי הנודע היושב זה שנים אחדות בפאריז, הוא אמן המבקש גם לחשוב על ה"מדיים" שלו. תוך כדי עבודת יצירה פוריה ותוססת, הוא הותר לפלס לז נתיב מקורי גם בפילוסופיה של האמנות. מיכל אנג'לו באונארטי, ענק אמנות־הרנסאנס באיטליה, השאיר רישומו בתולדות הרוח האנושית גם בכליליה־הסונטים המצוינים שלו. חיים גורי מתכוון להוצאת קובץ שירים נוסף. משה הנעמי, תלמיד האוניברסיטה העברית, מכין לדפוס צרור תרגומים של שירי גיימס ג'ויס וכן ספר של שירי־ילדים. גרשון ויילר, פילוסוף צעיר מבוגרי האוניברסיטה העברית, מורה עתה ב"טריניטי קולג'" שבדאבלין. נתן זך, המשורר והמבקר, מנסה כוחו זו פעם ראשונה בדראמה או בפאסה דראמטית. מסתו על שירת אלתרמן, בקובץ האחרון של "עכשיו", שהוא היה מעורכו, עוררה תגובות נרחבות. זקלין כהנוב מסיימת בחוברת זו את סדרת מאמריה, "דור הלבנטינים". סימון לאקוטייר, סופרת מדינית נודעת בצרפת, עשתה תקופה ארוכה במצרים (בשנים 1953-6). אחרי מיבצע־סואץ הופיע ספרה, *L'Égypte en mouvement* ("מצרים בתנועה"), שאותו חיברה בשיתוף עם בעלה, זן לאקוטייר. באביב ש.ו. עשתה שוב במצרים ונפגשה שם עם עבד אל־נאצר ואחרים ממקורביו. תוך כדי עבודה עתונאית היא מוצאת שהות לעסוק בתרגומים משירת גתה והופמנסטאל. ד"ר פאול לוי אף הוא מסיים בחוברת זו את סדרת מאמרו, "גשמיותה של המוזיקה". רוברט מוסיל, הסופר האוסטרי במאָתנו, בצדם של ג'ויס, פרוסט ות. מאן, הוא כבן 60, נחשב כיום אחד מגדולי הספרות במאָתנו, בציגם של ג'ויס, פרוסט ות. מאן, בחייו לא זכה לתשומת־לב ראויה משום שכ־30 שנה עסק בכתיבת רומן אחד, "האיש ללא תכונות", שממנו השלים כ־1700 עמוד. דומה שזו פעם ראשונה מופיע משהו מפרי־עטו בעברית. הסיפור "גריגיה" נכלל בקובץ סיפוריו, "שלוש נשים", שיצא לאור לראשונה בשנת ה'20. בתין מרגלית, בת־ביירות אשר זה לה כ־10 שנים בארץ הזאת, מפרסמת כאן מביכורי עטה. היא כותבת צרפתית בלבד, לפי שעיה. "הבלון" הוא מראשוני המערכונים הארוכים, או המחזות הקצרים, של עמרוס קינן. מחזה אחד שלו מועמד השנה להצגה בתיאטרון פאריזאי נודע, וכמה מיצירותיו תוצגנה כנראה בקרוב על־ידי להקות אוואנגרדיזיות בפולין. "מקראו" של יונתן רטוש ב"שער הנפילים" של שלונסקי איננו בבחינת גיחה ראשונה של המשורר, המתרגם וההוגה לתחום הבקורת והניתוח השירי. רבים יזכרו היטב למשל, את הפירוש המקורי והנועז שנתן ל"מגילת האש", המפתח להבנת עולמו הנפשי של ח. נ. ביאליק. ציורו הפיזטי של ינץ רמגל הוא לו הופעת־בכורה, למעשה, בתחום הספרות. הימאי, בעל "ותק" של 16 שנה, המרבה לעסוק בהיסטוריה ימית, שימש תקופת־מה עורכו של בטאון הימאים. הוא הופיע גם להיות "פנסיונר" במחנות־מעצר בריטיים באפריקה.